

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17303/2024
14.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог Јавно комунално предузеће „Медиана“ Ниш, чији је пуномоћник Милош Стевановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4914/2023 од 12.04.2024. године, у седници одржаној 14.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4914/2023 од 12.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4914/2023 од 12.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 4914/2023 од 12.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 3013/2022 од 09.05.2023. године, којом је обавезан тужени да тужиоцу на име материјалне штете у виду измакле добити због некоришћења кп.бр. ..., њиве треће класе, површине 64 ара и 23 м², уписане у лист непокретности бр. .. КО ..., услед штетног дејства депоније за 2015, 2016 и 2017. годину, исплати износ од 177.652,00 динара, са законском затезном каматом од 30.04.2019. године, до исплате, и обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 149.253,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... и 10/23 - други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

У конкретном случају побијаном пресудом одлучено је о праву тужиоца на накнаду штете у висини изгубљене користи због немогућности обраде предметне парцеле, коју је скривио тужени изградњом канала на депонији и услед чега је парцела изложена штетном утицају и штетних имисија са депоније. Одлука о постојању основа одговорности за штету у смислу члана 154. и 189. Закона о облигационим односима условљена је утврђеним чињеницама у сваком конкретном случају. Врховни суд налази да побијана пресуда не одступа од праксе у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, а одлуке судова приложене уз ревизију условљене су утврђеним чињеничним стањем у свакој од тих парница. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, и не постоји потреба новог тумачења права. Ревизијом се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије.

На основу изнетог, применом члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, ради накнаде штете поднета је 18.09.2018. године. Вредност предмета спора је 177.652,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе у смислу одредби члана 468. ЗПП, то се ради о спору мале вредности у којем против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**